

„Máte svobodu slova, ale...“

- CZ24 News | 19. března 2022

ČESKO: Svoboda slova je jako těhotenství. Budto je, nebo není. Pokud se objeví předpis, který zakazuje veřejně projevit některý názor, svoboda slova zaniká. Právě v této době bychom na to neměli zapomínat.

V každé době se objeví někdo, kdo hlásá ten jediný „správný“ názor a snaží se všechny ostatní zakázat. Bohužel se takoví lidé nezřídka dostanou i k moci – a pak to téměř vždy probíhá podle stejného scénáře: Nejprve jsou určité názory označeny za „nevhodné“ (*imperialistické / kontrarevoluční / extremistické / xenofobní /... nehodící se škrtněte*). Poté začnou represe proti lidem, kteří dané názory projevují. Dopadne to tak, že se dané názory (ale i celá témata) přestanou objevovat ve veřejné debatě a zůstávají pouze v „podhoubí“ společnosti, odkud se těžko dostávají ven, dílem kvůli autocenzuře a dílem kvůli kriminalizaci těch odvážných (nebo neopatrných, na které se přijde).

Mnohé režimy se to snaží obhájit tím, že prý zakazují jen ty „nebezpečné“ nebo „odporné“ názory a že tím vlastně společnost chrání. Někdy je daný režim dokonce natolik drzý, že mluví o svobodě slova, ALE s určitým omezením. V tom však tkví zakopaný pes.

Svoboda slova nemá mít žádné „ALE“. Svoboda slova neslouží k tomu, abychom tu mohli mluvit o počasí nebo o některých povolených tématech, která vláda vymezí. **Svoboda slova je od toho, aby se mohlo bez státního postihu mluvit o VŠECH tématech a projevit JAKÝKOLIV názor** – s tím, že vždy riskujeme, že se ten názor nebude ostatním líbit a že nás za to třeba zkritizují, ale nikdy neriskujeme to, že nás za to zavřou. Pokud toto neplatí, tak žádná svoboda slova není.

Máme-li mluvit o svobodě slova, tak vždy musí platit onen slavný výrok Voltaira: *„Nesouhlasím s vaším názorem, ale budu vždy prosazovat, abyste ten názor mohl svobodně říkat.“*

Tolik obecná fakta. Nyní přejděme k aktuální situaci v ČR.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Po relativně svobodných 90. letech (i když ani tehdy tu svoboda slova nebyla, ale nesvoboda byla menší než dnes a spektrum povolených názorů širší) se tu přihodilo přesně to, co na začátku každého totalitního režimu. Pomalu, salámovou metodou, se některé názory dostaly mimo zákon a začaly zde naskakovat paragrafy trestající „hanobení“, „předsudečnou nenávist“, „schvalování“ či „podněcování“. Začaly se objevovat případy soudních tahanic za účelem dostat lidi s „nepohodlnými“ názory do vězení – namátkou zmíním případ Adama B. Bartoše nebo Waltera Krafta. Aniž by to mnozí

postřehli, svoboda slova zcela zmizela.

A tento dlouholetý slabý manévr rázně zesílil v posledních týdnech, kdy vláda zneužila sporu na Ukrajině k rozsáhlé [cenzuře opozičních médií](#) a ke stavění ještě širšího spektra názorů mimo zákon. Není překvapením, že tyto totalitní kroky hájí „[rudá smrt z Olomouce](#)“ Igor Stríž, toho času nejvyšší prokurátor – ten vyhrožuje třemi lety basy každému, kdo má jiný názor než on. Spíše je překvapením (pro mě tedy ne, ale pro mnohé jejich voliče ano), že se k tomu samému snižují i politici z koalic, které se před volbami zaklínaly svobodou.

Začínají těžké časy. Režim se bude snažit umlčet jakoukoliv opozici. My se ale nesmíme nechat umlčet. Musíme bojovat za odstranění všech náhubků (obrazně i doslova) a za to, abychom mohli svobodně říkat jakýkoliv názor. Protože pokud to neuděláme, dojde to tak daleko, že se brzy bude zatýkat i za názory, které se zatím říkat smějí. A jakmile společnost toto přijme, tak už bude pozdě.

Každopádně už teď říkám, že můj hlas v příštích volbách dostane ta strana, která zcela zruší všechny paragrafy o „hanobení“ apod. – a zavede tu skutečnou svobodu slova bez omezení a podmínek.

Zkrátka svobodu slova, která nebude mít žádné „ALE“.

AUTOR: Jan Sedláček

[ZDROJ](#)